

הרב עזרא עטייה

היזהרו בבני עניים

הרב עזרא עטייה ששימש כראש ישיבת "פורת יוסף", נולד בט"ז שבט תרמ"ז (1885) לרבי יצחק עטייה ולאיימו לאה בחאלב, שבסוריה, אשר באותה תקופה הייתה חלק מהאימפריה העות'מאנית. הוא למד תורה אצל הרב אברהם עדס, וכבר כילד התגלו בו סגולות רבות בלימוד התורה, במידות טובות ובעיון מעמיק בכל מה שלמד. כשהגיע לגיל 16 עלה לירושלים עם הוריו ובשנת תרס"ו (1906) נפטר אביו. המחסור הרב וקשייה של אימו לפרנס את הבית הטרידו אותו רבות במהלך לימודיו. כשראתה אימו, כי אינו יכול ללמוד בגלל טרדות הפרנסה שכנעה אותו כי עליו ללמוד ולא להטריד עצמו בנושא זה. למרות ניסיונותיה של אימו יוקר המחייה בירושלים ועול הפרנסה היה כבד והנער עזרא החל לעבוד על מנת לסייע בפרנסת הבית. באותה תקופה נפתחה הישיבה הראשונה לחכמי ארם צובה על ידי רבי עזרא הררי, ובראשה עמד הרב שלמה רפאל לניאדו. מסופר כי כאשר שמע מקים הישיבה, רבי עזרא הררי כי הנער עטייה החל ללמוד נגרות אצל דודו ניגש אל עטייה והבטיח לו כי הוא ידאג לפרנסתו ופרנסת משפחתו ובלבד שילמד תורה. מאוחר יותר, ב"א ניסן תרס"ט (1909) התחתן הרב עטייה עם בוליסה, בתו של רבי אברהם סאלם מחכמי הקבלה בירושלים.

בשנת תרע"ד (1914) בה פרצה מלחמת העולם הראשונה, עבר הרב עטייה למצרים בדרכון רוסי ותחפושית מתאימה, על מנת לחמוק מגיוס לצבא העות'מאני. למצרים הגיע הרב עטייה חסר כל כפליט נרדף שאין לו קורת גג מעל ראשו. בזכות אנשי חסד שעזרו לו בתחילת דרכו מצא עבודה בהוראה של בן הנגיד רבי אברהם טנטאוי. לאחר תקופה קצרה יצא שמו של הרב עטייה למרחוק, ולבנו של הנגיד הצטרפו עוד ועוד תלמידים. לאחר שמספר התלמידים גדל מאוד הועברו השיעורים לישיבת 'כתר תורה' שהפך למרכז לימוד תורה לבעלי בתים רבים שקבעו בזכותו עיתים לתורה.

מאוחר יותר הקים הרב עטייה ישיבה נוספת - 'אהבה ואחוה'. למרות סיום מלחמת העולם הראשונה וסילוקם של התורכים מהארץ, הרגיש הרב עטייה חובה להישאר בקהילה שנוצרה סביבו על מנת לחזקה ולבנותה כך שתעמוד בזכות עצמה. בשנת תרפ"ב (1922) החליט הרב עטייה כי היסודות שהציב במצרים חזקים מספיק וכעת יוכל לחזור לארץ ישראל. בחזרתו לארץ החל ללמד בישיבת פורת יוסף שנוסדה בשנת תרפ"ג (1923). שנתיים מאוחר יותר, לאחר מותו של ראש הישיבה, הרב שלמה לניאדו, נתמנה הרב עטייה לראש הישיבה, וכיהן במשרה זו במשך 45 שנה. בישיבת "פורת יוסף" לימד תלמידים רבים אשר חלקם הגדול הפכו לאחר מכן להיות ראשי קהילות בישראל, בארה"ב ובדרום אמריקה. בין תלמידיו שהגיעו לגדולות ניתן למנות את הרב עובדיה יוסף, הרב יהודה צדקה, הרב בן ציון אבא שאול, הרב מרדכי אליהו, הרב חיים דוד הלוי והרב ציון לוי (הרב הראשי של פנמה).

סיפור מעניין על סגירת מעגל התרחש כשחש

הרב עטייה כי הרב עובדיה יוסף בנערותו, לא הגיע לישיבה בצורה סדירה. לאחר בירור גילה הרב עטייה כי אביו של הרב עובדיה הכריחו לעזור לו בחנות המכולת שברשותו. הרב עטייה ניגש אל אביו של הרב עובדיה וניסה לשכנעו כי מנער זה יצמח אחד מגדולי ישראל. לאחר שהאב עמד בסירובו והסביר כי הוא זקוק לו לעזרה בפרנסה אמר לו הרב עטייה: אם כך, אני אעזור לך במכולת ובבן ילך ללמוד. ביטול התורה שלי קטן מביטול התורה שלו. כששמע אביו של הרב עובדיה כי כך הדברים, השתכנע ושחרר את בנו ללימודים בישיבה. אותו נער שהוטred בבעיות הפרנסה שלו ושל אימו גמל לנערים רבים ממשפחות קשות יום כשהפך לראש ישיבה. האחראי על קופת הישיבה סיפר כי כשהיה מגיע בחור מבריק שלא היה בידו הסכום הדרוש לאחזקתו היה מבקש לנכות סכום ממשכורתו ומקבל את התלמיד לישיבה.

ביום י"ט אייר שנת תש"ל (1970) נתבקש רבי עזרא עטייה לישיבה של מעלה. על גדולתו ומרכזיותו של הרב עטייה בבניין עולם התורה בארץ ישראל סיפר הרה"ג הראשל"צ מרדכי אליהו שליט"א: "כשנפטר מורנו ורבנו הגאון הרב עזרא עטייה ע"ה - ראש ישיבת פורת יוסף, ביקשו ממני להכין את נוסח המודעה, וכתבתי 'רב רבנו', כלומר הרב של כל הרבנים הספרדים בארץ ובעולם. משראה זאת חכם נתן סלאם זצ"ל, שהיה גיסו, אמר לי: האם בחיים חיותו הוא היה מסכים שיכתבו עליו כך? אמרתי לו: בחיים לא היה מסכים, אבל אחר מיתה ודאי יסכים. אמר לי: מהיכן יש לך חידוש זה? באותו רגע נכנסו דודי ראש הישיבה הגאון הרב יהודה צדקה זצ"ל, והרה"ג בן ציון אבא שאול זצ"ל, שאישרו את דברי כשסיפרו שהיה צריך הרב עטייה להספיד את הרב אברהם עדס אמר עליו שהוא 'בעל רוח הקודש' ולאחר מכן נתחרט שהיה אם היה אומר זאת בחייו של רבי אברהם היה כועס עליו. לאחר מכן סיפר הרב עטייה כי נתגלה אליו הרב עדס ואמר לו כי אין לו לחשוש לומר מה שירצה כי 'בשמיים אין גאווה'. כששמע הרב נתן סאלם את הסיפור השתכנע וביקש שאכתוב עוד. ומה שכתבתי שהוא 'רב רבנו' הוא אמת לאמיתה שכן כל הרבנים הספרדים היום, ראשי ישיבות, דיינים, ראשי כוללים, בארץ ובחוץ לארץ בכל מקום בעולם הם תלמידיו או תלמידי תלמידיו ועל כן אמרתי 'רב רבנו'." ●

יחד שבטי ישראל

מגוון רחב של ברכונים וזמירונים לשמחות ואירועים, למסודות חינוך ולארגונים הקדשות מוטבעות | כריכה ייחודית לכמויות גדולות

בנוצאת **שילה • ברכך בית אל**

052-4295344, 02-9973875, יוני:

shilo_b@017.net.il

לב טהור ברא לי אלהים

המשך מעמ' השער

- "האי מאן דבעי למהוי חסידא, לקיים מילי דאבות". ודורשי רשומות אמרו מט' יום בגימטרייה = 'לב טוב'.

רצתה ההשגחה ושני ימי ההודאה בדורנו, יום העצמאות ויום ירושלים, נקבעו בימי ספירת העומר דווקא. להורות לנו שאנו עדיין בתהליך, המתחיל מיציאה פיזית משעבוד גלויות, אך עדיין מבקש את השלמתו במילוי התוכן הרוחני של יציאה זו בקבלת התורה. אחד הביטויים למורכבות התקופה שבין פסח לשבועות הוא היחס ל'חדש'. מיד משונוף העומר במקדש היה מותר לאכול מהתבואה החדשה בכל מקום, מלבד מקום אחד - במקדש. מנחה מהתבואה החדשה יכולה לבוא לכתחילה רק לאחר הקרבת שני הלחם במקדש. 'חדש אסור מן התורה', אך לאחר הנפת העומר וההודיה לה' יתברך על התבואה החדשה אפשר לאוכלה בכל המדינה, ועוברת היא מהיותה איסור להיות. ואולם, צריך עוד תהליך בירור ארוך עד שהיתר זה יתעלה עוד מחולין לקדושה, ויהיה אפשר להקריבו לפני ה' בבית המקדש. ●

את נפשנו שתהיה כלי קיבול ראוי לתורה, וע"י כך התורה תיתן בנו חיים ותעלה אותנו, ולא ח"ו תהיה לנו כסם המוות. אנו נדרשים לתקן את הנפש הטבעית באדם, את הישירות והמוסר האנושיים והישראליים שבתוכנו, עוד קודם הופעת התורה. נקודה זו קשורה בספירה ל'עומר' דווקא. הנפת העומר למחרת הפסח הינו קרבן של מנחת שעורים, מאכל בהמה, ואילו בשבועות אנו מקריבים את שתי הלחם העשויים מחיטה (ומחמץ). בחג השבועות האדם מישאל מתעלה למדרגתו העצמית השלמה ("אתם קרויים אדם"), אך קודם לכך עליו להכין, לטהר ולזכך את נפשו הטבעית - הבהמית.

תלמידי רבי עקיבא הראשונים, שמתו בתקופה זו, מבטאים הופעה של תורה בנפש לא מתוקנת, המתנשאת ומזלזלת בזולת. לא אבלות רגילה יש כאן, אלא הכרה שבימים אלו עלינו להיות שרויים בכובד ראש ובבחינה עצמית מתמדת, כדי שנוכל לתקן אותו הפגם שהתבטא באותם תלמידים. מנהג ישראל ללמוד בימים אלו את משניות מסכת אבות, שרובה ככולה עוסקת בתיקון המידות, בבחינת

לזכר הרב יהודה חזני זצ"ל

ריקודגלים

"כי א-לוקים יושע ציון, ויבנה ערי יהודה, וישבו שם וירשו: וזרע עבדי ייחל לה, ואהבי שמו ייטב בה"
(תהילים ס"ט)

ביום ירושלים ה-40, יום רביעי כ"ח באייר תשס"ז
נשמח בשמחת ירושלים ונאחד את עיר הקודש
בדגלים בשירה ובריקודים של שמחה.

לפרטים: 052-4317255 / 052-5666410

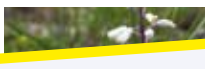

הקרן למורשת הבית המדרשי עם כלביא

סטודיוסלוקים@תנו

זה הזמן להגשים!

גבעת הראל

לאנשים שרוצים להגשים

יש לכם חזון להתיישבות יוצרת?
יש לכם חלום לאיכות חיים אחרת?
גבעת הראל, יישוב קהילתי חקלאי דינמי ומתפתח בלב גוש שילה-עלי, נועד לאנשים כמוכם -

אנשים שרוצים להגשים!

יישוב קהילתי חקלאי על שם הראל בן נון ה"ר

לפרטים:
אוריה 052-5666784
מרכז מידע אמנה 1-800-260-240

4 פרסומי ישראל ושות'

**כמו ניגון יפה במיוחד,
אשר יפעים אף לב מי
שאוזנו כזה לצלילים דקים,
כך הוא הכותל המערבי -**

**שמעו יירטט כל לב יהודי, גם מי שאוזנו
אטומה לשאר דברים שבקדושה**

(דברים שבע"פ ליקוטי הראי"ה ב' 369)

מבצע לקראת יום ירושלים תורת הגאולה של הגאון מוילנא

הציונות הדתית שואבת את כוחה הרוחני מן הגר"א ותלמידיו שיסדו את הישוב הישן מתוך חזון עמוק ובמסירות נפש. נלך בעקבות אבותינו לקראת אתגרי ההווה והעתיד.

קול התור

קנ"ו בחינות
של משיח בן יוסף 50 ₪

ברית אבות

פזמונים בענייני הגאולה
ובנין ירושלים 45 ₪

הנחות לרוכשים

במרוכז

חזון ציון

עליית תלמידי הגר"א
לארץ ישראל

מוסד היסוד

בניית השכונות
מחוץ לעיר העתיקה

דורש לציון

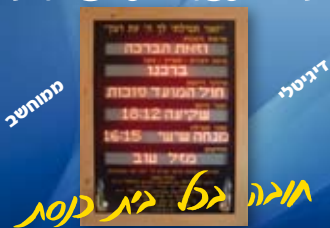
דרשות מייסדי היישוב
מבית מדרשו של הגר"א

כל 30 ₪

כל הסט בקופסא 85 ₪

לפרטים: הוצאת תורת הגאולה 050-8360552 המפיץ "שלם" 02-5380195

לוח תפארת ישראל

שמעון: 052-3765270
www.si-or.com

לרציניים בלבד!
3 חודשים מהיום
15 ק"ג פחות

מאמנת אישית לירידה במשקל

054-3167421

חרטה

"18 שנה מאין בגנוסה"

חינוך
תורני איכותי

משפחות
צעירות

פעילות חברתית
עניפה
ומלכדת

אווירה
אידיאליסטית

ביכנ"ס, מקווה,
מכולת, מעונות,
גנים, משחקה,
ספריה, פינת חי
ועוד.

בואו והצטרפו לחדוות היצירה

מיקום: גוש דולב טלמונים שבמערב בנימין 20 דקות ממודיעין.

לפרטים: גיל - 052-5666786
מרכז מידע אמנה - 1800-260-240

ג. כרסומי ישראל ושותף

ישע שלנו

מעלים משואות במעלה רחבעם

על הפרשה חמור

הרב יאיר פרנק רב היישוב עמונה

לב טהור ברא לי אלהים

שיצא לחירות, כי המנין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא". לדעת בעל ספר החינוך הספירה באה כדי לבטא את צפייתנו וכיסופינו ליום מתן תורה.

בספר הזוהר (אמור צ"ז). מצאנו שיש להשוות את ספירת העומר לספירת הזבח. הזבח מתחילה את תהליך ההיטהרות ביום בו פוסק דמה, ובאותה שעה היא מתרחקת מהטומאה הממשית. כך גם עם ישראל יצאו ממצרים, והתנקו בשלב ראשון מהקשר הממשי לשעבוד למצרים ולקליפת מצרים. אולם, על הזבח לעבור עוד תהליך של ז' ימים, של בדיקה עצמית שאכן טהורה היא, כדי שתוכל להיטהר לגמרי, לטבול, ולשוב לדודה. כך גם עם ישראל - לא יכל היה עם שיצא זה עתה מעבודתו לקבל תורה מייד. נדרש היה תהליך של בירור וזיכוכ של עם ישראל, של בשלות וטהרה, כדי שיוכלו לקבל תורה ולהתקשר לאביהם שבשמים. נמצאנו למדים, שכאשר אנו סופרים, אנו מעוררים בנפשנו את ההכרה שאנו נמצאים בתהליך. תהליך בו אנו נדרשים להתכונן, ולא רק לכסוף כדברי החינוך, ולטהר עצמנו לקראת יום מתן תורה.

ואמנם, מה היא העבודה המיוחדת לימים אלו (להבדיל לדוגמא ימי התשובה באלול)? נראה, שעיקר העבודה והזיכוכ של ימי הספירה הינם בתחום של דרך ארץ שקדמה לתורה. את התורה כביכול עוד לא קיבלנו, אך אנו צריכים להכין

ספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה. עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה'". (ויקרא כ"ג, ט"ו). לשם מה אנו מונים וסופרים? ומדוע אנו נוהגים מנהגי אבלות ארוכים כל כך בתקופה זו על מיתת תלמידי רבי עקיבא? לכאורה, הספירה היא רק כדי לדעת אימתי יחול חג השבועות. שהרי, אין מהתורה תאריך קבוע ליום הביכורים, אלא הוא נקבע תמיד חמישים יום לאחר פסח. אולם, אם אכן כך, הייתה מספיקה ספירה של בית הדין בלבד (כדוגמת קידוש החודש, וכספירת בית הדין לשנת היובל) אולם חז"ל דרשו (מנחות ס"ה:) - "וספרתם לכם, שתהא ספירה לכל אחד ואחד". ואמנם, עצם קביעת זמנו של החג לא כתאריך עצמאי, אלא חמישים יום לאחר חג הפסח, מורה שיש קשר פנימי ביניהם, כאשר ימי הספירה הם מעין ימי חול המועד. זהו תהליך אחד, המתחיל בפסח ונגמר בשבועות, כאשר עם ישראל שזה עתה יצא ממצרים התכונן לקראת קבלת התורה בהר סיני, ובוה השלים באמת את היציאה מעבודת לחירות.

ואכן, בעל ספר החינוך (מצווה ש"ו) מקשר את מצוות הספירה למתן תורה - "... נצטוונו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו, כעבר ישאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו

המשך בעמ' 11

שבת	ירושלים	שכם	תל אביב	חיפה	חברון	בארשבע
כניסה	18:46	18:51	19:01	18:53	19:00	19:02
יציאה	20:00	20:01	20:03	20:04	20:01	20:01

ולהעביר ידיעות, והקשת
- את המאבק והמרד
ברומאים.

מרד בר כוכבא מכונה
ע"י היסטוריון רומי -
"פולמוס לא קטן ולא
ארוך טווח..." ("פולמוס" -
הכוונה למלחמה), משמע
שהלחימה הייתה ארוכה
וקשה לרומאים. המורדים
הצליחו להסב לרומאים

אבידות רבות עד כדי שהשליט הרומי
אינו מציין במכתב לסנט את שלום
חייליו, כפי שעשה בכל מכתביו.
יחד עם זה ספג הישוב היהודי מכה
ניצחת אשר הכניעה את המרד כולו
ורוקנה את יהודה מיהודים. המרד
הקיף חלקים גדולים של ההר המרכזי
ואף בצפון הנגב. המורדים הטביעו
מטבעות ובכך נתנו ביטוי למרד.

בדרום הר חברון ממזרח לתל זיף
ולארסטובוליה ומצפון לכרמל, ישנה
מערה באחד היובלים של נחל חבר
המכונה "מערת סלע". מערת סלע
היא מערה טבעית שנוצרה בתהליך
בלייה המכונה - קארסט. במערה
התחבאו נמלטים מחרב הרומאים
אשר הביאו איתם ציוד המלמד
על כוונתם לשהות זמן רב במערה

דבר אל-פני ישראל, ואמרת
אלהם, כי תבאו אל-הארץ
אשר אני נתן לכם, וקצרתם
את קצירה והבאתם את עמר ראשית
קצירכם, אל הפה"ן (ויקרא כ"ג, י').
ספירת העומר היא מעין "חול המועד"
בין פסח לעצרת. לימי הספירה יש שני
היבטים עיקריים: האחד - התקדמות
וכמיהה לימי קציר החיטים, המעולים
יותר מהשעורים המוקרבים בימי
העומר, דהיינו ליום מתן תורה בחג
השבועות. השני - ימי זיכרון ולימוד
בעקבות המגפה שהכתה בתלמידי
רבי עקיבא.

במהלך הספירה, יש מספר ימים
בהם ימי האבל מפנים מקום לשמחה
- יום העצמאות, יום ירושלים ול"ג
בעומר. המועד האחרון הוא היום
בו פסקה המגפה, במהלכה מתו
24,000 תלמידי רבי עקיבא. יש
הטוענים שביום זה הצליח בר כוכבא
להכניע את הרומאים במסגרת
המרד שלבסוף דוכא באכזריות ע"י
הרומאים. הקשר בין מרד בר כוכבא
לבין ל"ג בעומר מתבטא במספר
מנהגים כמו: ירי בחץ וקשת והדלקת
המדורות. המדורות מזכירות את
המשואות אשר בזכותן הצליחו
לוחמי בר כוכבא לתקשר בניהם

העלנו לסיבוב שערים לשמח את
העולים להתפלל לבנין אריאל
במהרה.

הטיפול האורגני בכרם, הגובה
הרב, מיעוט ההשקיה ואדמה פורייה
מניבים פירות איכותיים ומיוחדים.
בשנת תשס"ג התחלנו בייצור יין
ביקב קטן שניבנה סמוך לכרמים. הפן
המקצועי של היקב מלווה ע"י היין
ד"ר אילן אבוטבול, יהודי ירא שמיים
מירושלים.

היקב מייצר כיום יין אדום יבש
בלבד בשתי סדרות: 'שהם' - האבן
של יוסף הצדיק בחושן - יינות זניים,
רעננים ועוצמתיים (בציר תשס"ה).
'פורה' - גת לדרכת ענבים בלשון
הנביא ישעיה - שילוב איכותי של
הזנים קברנה סוביניון ומרלו, יין מיושן,
פירותי ומעניין (בציר תשס"ד).

יינות היקב נמכרים בעיקר בשיווק
ישיר. אפשר להזמין ולתאם ביקורים

בטל' 054-7684256

kedem10@gmail.com

בואו בשמחה, לחיים! ●

מבט להתחייבות

חררי קדם כרם חורגני ויקב ביצור

"וליוסף אמר מבורכת ה' ארצו"

במרומי נחלתו המבורכת
משמייים של יוסף הצדיק,
בשיפולים הצפוניים של
הישוב יצור נטועות חלקות כרם
ענבי היין של יקב "חררי קדם". בשנת
תשנ"ה, לאחר שהוצתה חלקת הכרם
הראשונה בידי ערבים התחזקנו בעניין
חשיבות הנטיעה וגידול הכרם באזור,
וכיום נטועים בכרם כ-35 דונם של
ענבי יין איכותיים.

יין, המשמח אלוקים ואנשים,
מצריך שימת דגש על כל ענייני
המצוות התלויות בארץ וטהרת גידול
הענבים. ראשית אנו מקפידים על כך
שכל העבודות הנעשות בכרם, החל
מהכשרת השטח, סיקול האבנים,
חפירת הבורות, זיבול ונטיעה וכל
הטיפול בגידול הגפנים יהיו על טהרת
העבודה העברית (ע"י תושבי האזור
היהודים), כמו כן אנו משתדלים לקיים
לכתחילה את המצוות התלויות בארץ
- כלאיים, שביעית, פאה, תרומות,
מעשר ראשון הניתן ללוי בפועל, ואת
פירות "נטע רבעי" (לאחר החילול)

ישע שלנו

מביע באופן ברור את משמעות המרד, טביעת מטבעות מבטאת חירות ששום רומאי לא יוכל לכלוא. רבי עקיבא, אשר נטלו ארבעת המינים על פי דעתו, תמך מאד במרד ואף ראה בבר כוכבא משיח המושיע את עמו. על דמותו של בר כוכבא ניתן להתווכח, אך אפשר לומר בפירוש שלמרד בר כוכבא יש חלק נכבד בעיצוב דמותו הלאומית לאורך כל הדורות. בר כוכבא היה מושא הערצה בימי העליות הראשונות והיווה דמות לחיקוי, לדוגמא: ז'בוטינסקי קרא לתנועה שהקים על שם טרומפלדור - בית"ר על אף שטרומפלדור כותבים באות "ט" זהה כדי להדגיש את ההשראה ששאבו מהמרד שהתרחש בביתר יותר מ-1000 שנה קודם למרות שנכשל. מספר שנים מאוחר יותר הוקם הפלמ"ח ביום ל"ג בעומר.

אמנם המרד נכשל, אך כפי שידע ר' עקיבא לצחוק כשראה את השועל מהלך בקודש הקודשים, אנו יכולים להביט אל ימי המרד ולומר שרוח הגבורה של הלוחמים מפעמת בנו גם היום, ומהווה נדבך חשוב בהתקדמותו של עם ישראל בדרך לחירות ירושלים.

ואולי אף לצאת ממנה בבוא העת. אותם נמלטים הגיעו ככל הנראה מאזורים סמוכים בהר חברון, אולי מזיף אשר הייתה בתקופה זו בירת המחוז. בצד המזרחי של נחל חבר נמצאו מערות מפלט נוספות (מערת האימה והאגרות) אשר אליהן ברחו ככל הנראה אנשי עין גדי. במערת סלע נמצא מטבע "סלע" אשר עליו מוטבעים 4 המינים המסודרים ע"פ דעתו של רבי עקיבא - "כשם שלולב אחד ואתרוג אחד כך הדס אחד וערבה אחת" (משנה סוכה ג', ח'). הממצא מלמד אותנו שבדרום הר חברון חיו יהודים אשר לקחו חלק במרד אולי אף באופן פעיל. השימוש במטבעות המציינים את השנה למרד ואת הכמיהה "לחירות ירושלים",

ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם

מתכבדים להזמין אתכם

לחנוכת ארון הקודש

לעילוי נשמות:

רס"ן **רועי קליין** הי"ד

סגן **יעקב שמשון עמיחי מרחביה** הי"ד

רס"ל **גלעד זוסמן** הי"ד

שנהרגו על קידוש ד' בדרום הלבנון
במלחמת "לבנון השנייה"

והכנסת ספר תורה

לעילוי נשמת

סגן **יעקב שמשון עמיחי מרחביה** הי"ד

שנתרם ע"י ר' יצחק לייב ורות רעננערט

שיעור בעז"ה ביום חמישי

כ"ב באייר תשס"ז 10/05 ב"משכן ע"י."

16:00 הסעות מירושלים ומגוש דן (בהרשמה מראש)

17:30 תפילת מנחה בבית הכנסת "משכן עלי"

18:00 ליווי ספר התורה ותהלוכה מבית משפחת מרחביה

לבית הכנסת בלוי תזמורת וריקודים

19:45 תפילת ערבית

20:00 סעודת מצווה באולם משכן עלי (בהרשמה מראש)

(ההרשמה במשרדי עלי 02-9943333)

נשמח בהשתתפותכם!

משטרת ש"י בהתנחלות חדשה

הבנייה של מטה מחוז ש"י נמשך כשבוע שנים, תקופה בה התחלפו מנכ"ל משרדי ממשלה ושרים רבים. בעת כהונתו של עוזי לנדאו כשר לביטחון פנים החל לנדאו בתכנון הבניין ודאג לאישורים להעברת המחוז מראס אל עמוד ל-E1. בתקופת המפכ"ל הנוכחי ולאור התעקשותו על הבנייה במקום הושלמה הבנייה. ראש עיריית מעלה אדומים בני כשריאל אמר ל"ישע שלנו": "זו בעצם התחלת הבנייה ב-E1, והקמת הכביש והתשתיות לשכונה ראשונה של כ-1250 יחידות דיור מתוך כ-4500. אנו נמשיך ללחוץ את הממשלה ולהיאבק עד שהשכונה הזו תיבנה משום שאין שום סיבה שבעולם שלא יגורו שם יהודים ושהממשלה תפקיר את השטח הזה לבנייה בלתי חוקית של פלשתינים אשר לאט לאט מכרסמים גם בשטחים הללו וגם בירושלים. השטח הזה נועד לשמור על אחדותה וביטחונה של עיר הבירה ירושלים". ●

במחוז יהודה ושומרון של המשטרה חנכו השבוע "התנחלות" חדשה. מדובר בבניין המשטרה החדש שבנייתו הושלמה בימים האחרונים באזור E1 הסמוך למעלה אדומים. זהו הבניין הראשון בשכונה שאמורה להכיל כ-4500 יחידות דיור ותיצור רצף התיישבותי בין מעלה אדומים לירושלים.

במחוז ש"י קיימו ביום שני האחרון טקס פרידה מהמפכ"ל היוצא, רב ניצב משה קראדי, בבניין החדש. זהו בניין מרשים וחדש החולש על שטח גדול באזור אסטרטגי בין מעלה אדומים לעיר הבירה. באירוע נטלו חלק קציני משטרה רבים ונציגי ההתיישבות ובהם ראש עיריית מעלה אדומים, בני כשריאל, שסיפר על התלאות הרבות בדרך להקמת המבנה: "המפכ"ל היוצא בחר לקיים את טקס הפרידה דווקא במטה מחוז ש"י ב-E1 לאחר שבמהלך כהונתו הוא דחף להתחיל את הבנייה שם". המאבק על

יריד יש"ע

יריד מוצרי יש"ע לכבוד ל"ג בעומר, יום שני י"ט אייר 7.5.07 במרכז הישראלי רח' קרן היסוד 22 ירושלים בין השעות 11:00-17:00. מכירת מוצרי יודאיקה, אומנות, מתנות ואוכל תוצרת יש"ע. ●

אחדות המחנה כינוס מליאת יש"ע המתחדשת

לאחר כמעט שנתיים מאז חורבן גוש קטיף וצפון שומרון, תקופה קשה של חשבון נפש והבנה למשבר המנהיגות שהתרחש בציבור שלנו, החל בחודשים האחרונים תהליך בניסיון לגבש הנהגה רחבה ומוסכמת למפעל ההתיישבות ולתומכיו.

מטרת התהליך היא להקים גוף חדש שייקרא 'מליאת יש"ע המתחדשת' שיורכב מרשימה של רבנים, אנשי חינוך, אישי ציבור, צעירים ופעילי מטות, ראשי מועצות ונציגי יישובים אשר ייבחרו בהמשך התהליך בבחירות דמוקרטיות. השבוע יגיע המהלך הזה לשיאו כאשר יתכנס הכינוס הראשון של המליאה ליומיים של דיונים באריאל. במהלך הדיונים יכריעו החברים על סמכויותיה של המליאה, בסמכויותיהם של המנהיגים בפועל, בזהות ראש המועצה הבא, באיחוי השבר בקרב הנוער, בפעולות שונות ומגוונות, במדיניות ובנושאים נוספים כגון: אחדות המחנה, הדרכים לחידוש תנופת ההתיישבות ושינוי התודעה בחברה הישראלית. ●

התפכחות

"אין בהתנתקות שום שיקול בטחוני"

אלוף פיקוד המרכז **יאיר נוה** שפיקד על ביצוע ההתנתקות בצפון השומרון:

"אני טענתי מתחילת הדרך שאין בהתנתקות שום שיקול בטחוני. זאת החלטה מדינית ביסודה, שאת מניעיה אולי יחקרו פעם"

בטקס לרגל יום העצמאות תשס"ז, 19.4.07, "מערב" NRG

אם חפצי חיים אנו, חייבים אנו להתאחד נוכח האתגרים ומשבר ההנהגה העומדים לפני מדינת ישראל בכלל, ובפני הציבור הלאומי והמתיישבים בפרט.

זהו צו השעה, לרענן את השורות, לאחד את הכוחות, לטכס עצה, לשנס מותניים ולפעול למען הגשמת רעיון ארץ ישראל השלמה ע"י:

- חיזוק, ביסוס, פיתוח, הרחבה ושמירה על ההתיישבות ביש"ע.

- שינוי התודעה, הגדלת והעמקת

התמיכה הציבורית במפעל

ההתיישבות ובחשיבותו.

לשם כך התחיל תהליך ארוך ואיטי, אותו מובילה חבורת אנשים ממגוון

אחדות – עכשיו

הדעות והזרמים בהתיישבות במטרה ליצור תהליך של אחדות המחנה ובניית הנהגה רחבה ומוסכמת. **הרב אליקים לבנון מאלון מורה, הרב אבינועם הורביץ מקריית ארבע, שרה אליאש מקדומים, חנוך הכהן מבית אל, דני דיין ממעלה שומרון ויגאל כהן אורגד נשיא מכללת אריאל עם נציגות ממועצת יש"ע חברו יחד לגיבוש השורות ולאיחוד המחנה, ע"י הקמת מליאת יש"ע המתחדשת,** אשר תתכנס לראשונה בע"ה השבוע באריאל (ראה ידיעה נפרדת). מליאה שתמנה 126 חברים, מתוכם 66 אישי ציבור מומלצים שנבחרו עלידי צוות ההיגוי: 23 רבנים ואנשי חינוך וקהילה, 28 אנשי ציבור (תקשורת, אקדמיה, ביטחון, התיישבות, עיירות פיתוח, לאומי חילוני) ו-15 צעירים פעילים ומטות ערים.

60 נבחרים בהליך דמוקרטי, מתוכם 24 ראשי הרשויות המכהנים, 36 נציגי היישובים ביש"ע. הליך הבחירות ייקבע בהמשך התהליך ע"י אנשי המליאה. מליאה זו תבחר מזכירות ואת היו"ר. לצד המליאה תכהן ועדה רוחנית בת 14 רבנים שתדון בסוגיות עקרוניות ותציג את עמדתה בפני המליאה, כאשר הרב המתאם בין המליאה לוועדה יהיה הרב אליקים לבנון.

אנו מלאי תקווה ואמונה שהמהלך הזה, שהוא מורכב וקשה ודורש זמן וחשיבה, אכן ישא פירות ויביא לאיחוד השורות ולזריקת מרץ וכוחות חדשים בהנהגת הציבור ביש"ע.

טרם הגענו אל המנוחה והנחלה. כל יום שההתיישבות חיה קיימת וגדלה הוא יום של מאבק, יום של ניצחון. **אנו צריכים למרות הקושי הרב להתעלות מעל המחלוקות, מעל אי ההסכמות, למצוא את המשותף ולהתאחד.** "נִתְחַן-שָׁם יִשְׂרָאֵל, נִגְדָה הָהָר." **כאיש אחד בלב אחד.** ●

השיבה לארץ ישראל בכלל, ולשטחי אבות ביהודה ושומרון בפרט מציבה בפנינו לא מעט אתגרים: ביטחוניים, כלכליים, פוליטיים והתיישבותיים. ארץ ישראל – אומר המדרש – נקנית בייסורים. לפני כשנתיים התנשא מעלינו אתגר קשה מנשוא, גזירת עקירה והגלייה ריחפה על חבל עזה ועל יישובים בצפון השומרון. המאבק היה עיקש ואמיתי, מנהיגי הציבור קמו מכיסאם, עזבו את בתיהם למשך תקופות ארוכות וצעקו "אחרי" בניסיון למגר את האיום הקשה. אבל על־אף המאמצים הרבים הגזירה יצאה לפועל. היא שברה לרסיסים בתים לבבות וחלומות, ופגעה קשות באמון הציבור במנהיגיו, למרות המאבק שנוהל מסירות נפש רבה, מתוך אמונה בצדקת הדרך שתביא בסופו של דבר לסיכול הגזירה, ובעקבות פעולות שנעשו בשיקול דעת ובהתייעצות עם גדולי הרבנים, אישי ציבור ואנשי מקצוע. הזמן חלף מאז אותם ימי השבר אבל בליבותיהם של חלקים מהציבור "התנחלו" חוסר אמון וכאב ואף הקימו להם מגורי קבע.

ההנהגה המשיכה מתוך אחריות ציבורית להמשיך ולפעול בחיי היומיום – שהרי הפסדנו את גושיקטיף אבל המערכה הכוללת את כל יהודה ושומרון צריכה להמשיך וחובתנו להמשיך לדאוג, לבנות ולהתחזק. בשנה וחצי האחרונות לא קמה שום אלטרנטיבה למנהיגות. גם המתנגדים הגדולים והקולניים ביותר למועצת יש"ע לא הצליחו להקים שום מנהיגות אלטרנטיבית לקרוב ל-300,000 ישראלים. מנהיגות שתדע להמשיך להיאבק, לבנות, לפעול ולהיאחז גם בחיי היומיום וגם מול האיומים העתידיים. **המחלוקות בתוכנו עלולות ליצור שיתוק וקיפאון. הן הנכס הגדול ביותר של החפצים להצר ולפגוע במפעל ההתיישבות.**

מבט של חנוור

בתקופה זו שאחרי פסח מתחבטים אלפי בני נוער שמסיימים את הבגרויות ואת הלימודים בישיבה התיכונית, בבחירת המסגרת שאחרי השמינית. שוחחנו מעט עם שלושה שבחרו כל אחד במסגרת אחרת. יוני בן ארי מהישיבה התיכונית בפ"ת ילמד בשנה הבאה במכינה קדם צבאית ורוצה לפתח את היכולת לקראת הצבא; יאיר גרינר משיבת דרך חיים שעלבים יילך שנה הבאה ללמוד בישיבה גבוהה עד שירגיש מוכן לשירות הצבאי אותו יוכל למלא בצורה הטובה ביותר; דניאל שחור מהישיבה התיכונית באלעד סומך על החינוך בבית ורוצה ללכת ישר לגולני.

יוני בן ארי | יאיר גרינר | דניאל שחור

ישיבה, מכינה או צבא?

ולהכין את הקרקע בצורה נכונה לקראת השירות הצבאי. אני מאמין שכאשר השירות יבוא מתוך הלימוד בישיבה הוא יהיה יותר מועיל וגדול. אני מרגיש שללכת ישר לצבא יפגע בי ברמה הרוחנית במהלך השירות. אומנם הליכה לישיבה לא מחסנת באופן מוחלט ויש עדיין סיכוי שדבר כזה יקרה, חלילה, אך אני מרגיש שעלי לעשות את המרב כדי למנוע זאת.

יוני, הקשיים הרוחניים בצבא לא מפחידים אותך? אתה לא חושש ששנה במכינה לא תספיק?

יוני: אני חושב שמכינה קדם צבאית איננה מתאימה לכל בחור ובטח לא במצב של היום כשאנו רואים הרבה גוונים וסוגים של אנשים. לדעתי אלה שהולכים למכינה הם בחורים ש'סגורים' על עצמם פחות או יותר והם יודעים שהם רוצים לתרום לעם ישראל אבל לא בדרך של לימוד תורה ממושך אלא דווקא במסגרת הצבאית. יש כאלו שהתרומה שלהם תבוא דרך לימוד התורה במשך תקופה ארוכה, אבל אני מרגיש שאוכל לתת ולקבל מהצבא עוצמות שילוו אותי לכל החיים ודרכן אוכל לתרום לעם ישראל בדרכי.

דניאל, אין לך חששות מהגיוס שלך מיד לאחר סיום הלימודים בישיבה התיכונית? האם אתה מרגיש בנוי מספיק על מנת להתמודד עם כל האתגרים הרוחניים?

דניאל: אני דווקא מרגיש שאוכל להתמודד עם האתגרים ואני רואה בלימודים לפני הצבא סוג של בזבז זמן. אני חושב שהמטען שאני בא איתו מהבית הוא זה שבסופו של דבר קובע ואוכל בעזרתו להתמודד עם הקשיים.

אתם מרגישים שזו החלטה שתקבע את עתידכם?

יאיר: לדעתי כן. השלב הזה בחיים משפיע על עיצוב האישיות של כל אחד ואחד וישפיע רבות על אופיו.

יוני: אני חושב שההחלטה איננה גורלית. אדם חי עד 120 שנה ובכל זמן הוא יכול לשנות את עצמו ולעבוד על עצמו.

דניאל: אני חושב שזו החלטה גורלית. אני רוצה להתגייס לגולני ובעז"ה לצאת לקורס קצינים. אני מאמין שהצבא בהחלט ישפיע על חיי בהמשך. ●

מה בעצם כיוון אותך בהחלטה על השנה הבאה?

יאיר: הדבר העיקרי שהוביל אותי בבחירת המסגרת לשנה הבאה זו מסגרת שאוכל להשתלב בה הכי טוב מבחינה אישית וששם ארגיש שאוכל לתרום לעם ישראל.

יוני: אני יוצא מתוך נקודת הנחה שכל מה שלמדתי בתיכונית לא מספיק למימוש מטרותינו בארץ שכוללות בעיקר את אהבת עם ישראל וארץ ישראל. במכינה אני מאמין שאוכל לפתח יותר את היכולות האלו.

דניאל: לאחר שבדקתי את האפשרויות הרגשתי שהצבא זו אפשרות שנותנת לי יותר מבחינה אישית וכללית.

מי השפיע ועזר בהחלטה? חברים, הורים, רבנים?

יאיר: הרבנים הם הגורם המשפיע המרכזי בכך. הם מכירים אותי הכי טוב במשך 4 שנות לימודי בישיבה קטנה וכמו כן הם מכירים הכי טוב את הישיבות הגבוהות וסמכתי עליהם שהעצה שלהם תהיה הכי טובה ליכולות שלי.

יוני: במקרה שלי ההשפעה היא מינורית. הגעתי להחלטה בעצמי.

דניאל: הרבנים העדיפו אמנם שאלך לישיבה אבל כיבדו את החלטתי ללכת לצבא. ההורים השאירו לי את ההחלטה, ומבחינת החברים הדעות היו חלוקות. היו כאלה שרצו שאצטרף אליהם ללימוד לפני הצבא ויש כאלה שלא הביעו דעה.

יאיר, למה לא ללכת לשנה למכינה או ישר לצבא לסיים את המחויבות למדינה ואח"כ ללמוד תורה ללא שום מגבלה?

יאיר: אני רוצה לגדול קודם בתורה

עורך:
משה מאיסודורף

מוציא לאור:
מערבת:
ישי הולנדר
דרור חמאי
שי סנדיק

פרסום מודעות:
ישראל בליינר
052-8903906

גרפיקה:
שקד הגמן

צילום תמונת השער:
מיר צחי

הפצה:
מקור ראשון - דוד
052-8908519

עיצוב והפקה:
שילה • בריץ
בית אל
02-9973875 'טל'

המועצה יושבים

מועצת יש"ע

מועצת היישובים היהודיים
ביהודה שומרון וחבל עזה
בשיתוף: ישראל מאוחדת

בית הדפוס 11, גבעת שאול
ירושלים 95477
טלפון 02-6211999
פקס 02-6516662
perla@myesha.org.il

י"ח - כ"ד אייר

י"ט אייר

תש"ס - צה"ל נסוג בנסיגה חד צדדית מדרום לבנון ע"פ הוראתו של ראש הממשלה אהוד ברק ולמרות התנגדות רוב הדרג הצבאי למהלך. הנסיגה נערכה כבריחה באישון לילה תוך הפקרת חיילי צד"ל רבים. לפי הערכות מודיעין שהתפרסמו שנה מאוחר יותר, זיהו הפלשתינים את הנסיגה כחולשה של מדינת ישראל ובעקבות כך פרצה האינתיפאדה השנייה.

כ"א אייר

תשנ"ח - על פי סיכום עם הצבא, הועברו מתיישבי חברון ממלון פארק לבניין הממשל הצבאי בחברון שם גרו התושבים במשך 4 שנים עד בניית העיר קרית ארבע. הממשל הצבאי שימש כבסיס צבאי עד הנסיגה מחברון באינתיפאדה השנייה. מח"ט חברון אל"מ דרור וינברג הי"ד החליט לפוצץ את הבניין ששימש מפקדה למשטרה הפלשתינית בחברון.

כ"ב אייר

תשמ"ב - הוקם היישוב תלם במערב הר חברון ע"י גרעין של חברי בית"ר. לפני כשלוש שנים עלה גרעין משפחות וישיבה בראשות הרב אבי כהן אור ורעייתו ז"ל לחזק את המקום.

כ"ג אייר

תשס"ג - הממשלה קיבלה ברוב קולות את הסכם הכניעה "מפת הדרכים".
תשנ"ד - נחתם הסכם 'עזה ויריחו' תחילה שיכונה לימים 'הסכם אוסלו'.

כ"ד אייר

תשנ"ב - הרב שמעון בירן הי"ד, רב היישוב כפר דרום, יצא לעבודתו במכון התורה והארץ. מחבל שארב לו דקר את הרב בגבו. הרב נאבק במחבל עד שהתמוטט ונפטר. הרב בירן נקבר בבית קברות שבגוש קטיף ולאחר הגירוש נקבר קברו והועבר להר הזיתים בירושלים.
תשנ"ו - פיגוע ירי כנגד יהודים מרכב נוסע סמוך לבית אל. בפיגוע נרצח ראובן בויס בן 17 וחברו נפצע קשה. אחד המחבלים ברח לשטח הרשות הפלשתינית אשר סירבה להסגירו.
תשס"ד - לאחר שני אירועי הנגמ"ש בעזה בהם נהרגו - בנגמ"ש הראשון ששה חיילים ובשני חמישה חיילים, ולאחר מכן עוד שני חיילים בעת שאיבטחו חיילים בחילוץ הגופות משטח עזה, נערכה הפגנה גדולה של השמאל הישראלי בכיכר רבין בדרישה לברוח מעזה תחת הסיסמא "לצאת מעזה להתחיל לדבר". לצערנו לאחר הנסיגה והחרבת עשרות יישובים התגלו לעיני כל תוצאות הברייחה. ●

לבית ספר הממ"ד אזורי סוסיא

(כיתות א' - ח')

ביישוב סוסיא

דרוש/ה מנהל/ת

הכישורים הנדרשים: ניסיון ניהולי / חינוכי מוצלח ומוכח ● יכולת וניסיון בהובלת תהליכים חינוכיים ● כושר מנהיגות ויחסי אנוש מעולים ● רקע ולימודים תורניים, השכלה אקדמית ותעודת הוראה ● מגורים באזור ● רשיון נהיגה בתוקף ● על המועמד להשתתף במרכז משרד החינוך

קורות חיים, אישורי השכלה והמלצות, יש להעביר לאגף החינוך עד יום שני, ד' סיון תשס"ז, 21 במאי 2007 בשעה 12:00. פקס: 02-9969450, דוא"ל: shooki@hrhevron.co.il

לפרטים נוספים: יהושע 052-8990240

בשם חומרים

בנימין זאב הרצל
"שום עם איננו נכון למסור
את נפשו על תחית האדמה
כהעם היהודי"

בשבת שעברה י' באייר, חל יום
הולדתו של בנימין זאב הרצל. יום זה
נקבע כיום ההנצחה לפועלו המדיני
והציוני לכינונה של מדינה יהודית
בארץ ישראל.

מתוך רשמי מסע שכתב לאחר
הביקור בארץ ישראל:

"והנה יכולים אנו למסור דבר זה
לעם שלם; לאותו העם, שאת מציאותו
הוכחנו בתנועתנו הציונית הגדולה;
העם, ששמר לאדמה השוממה והעזובה
ההיא את אהבתו הנושנה, כאהבת
האדם לחולה מבני משפחתו. וכן יכולים
אנו להגיד בבטחה, בגלוי ובלי שום
רמיזות דקות של דיפלומטיה, מה שאנו

חפצים לעשות לאדמה הזאת. כי שום
עם איננו נכון ואיננו יכול למסור את
נפשו על תחית האדמה כהעם היהודי.
שום עם לא יקדמנו, לא יקחנה מידינו,
מפני שאי אפשר לשום עם להעמיד את
הכח האנושי הנכון לקרבנות, ואין צריך
לומר את הכסף הדרוש, כמו שיכולים
לעשות זאת היהודים." •

בעזייה בחודש אלול תשס"ז,
גרעין "אפי'א אורות" כותח

בית מדרש ייחודי באופקים

בראשות הרב סנחם נויברגר
רב הגרעין התורני באופקים.

ביהמ"ד כתוח לבוגרי ישיבות ומכינות,
רווקים ונשואים כאחד. תוכנית בית המדרש
כוללת לימוד הלכה מעמיק נלקראת הססכה
לרבנות, לימוד אמונה ע"י הרב אלישע
וישליצקי, ליבון סוגיות חברתיות וציבוריות
ושיעורים סגוונים של רבנים מהאזור.

יום כתוח יתקיים בעזייה באיסרו חג שבועות
יום חסישי ז' סיוון

לפרטים והרשמה ניתן לפנות ל:
אלי אברמוביץ 052-4317011
טל ויונפלד 052-6070086
משרד 08-9960150

להפיק ספר... זה לא סיפור

עבורנו זה לא סיפור

אנחנו נעשה זאת עבורך

שילה • ברכץ בית אל בע"מ

טל 02-9973875 shilo_b@netvision.net.il

ילדים שלנו

דהה את המקום

שלום ילדים יקרים!

בפינה הזאת אנחנו מנסים יחד
איתכם להתחבר ולאחוז
את ארצנו הקטנטונת והיפה.
כל שבוע מציגים בפינה
חידות הקשורות לארצנו
וכמובן שהפותרים נכונה
יזכו בפרסים נאים.
באהבה רבה, צוות העלון

פתרון החידה משבוע שעבר: בית השישה בחברון.

התמונה שהצגנו בשבוע שעבר היא של בניין 'בית השישה', הנמצא על יד בית הדסה בחברון. הבניין נבנה לפני כ-8 שנים לזכרם של שישה תלמידי ישיבת "ניר" שנרצחו בשנת תש"ס בכניסה לבית הדסה. התלמידים באו לבקר את נשות בית הדסה הנצורות שלא נכנעו ללחצי הממשלה ודבקו במקום כשנה. ההרוגים באותו פיגוע היו: אלי הזאב, צבי גלאט, שמואל מרמלשטיין, חנון קרוטהמר, גרשון קליין ועקב צימרמן הי"ד. הבניין מהווה עוד חלק חשוב בבניית עיר האבות חברון ומי ייתן ובעז"ה הבנייה וההתיישבות בחברון תתרחב בלי שהממשלה תנסה לעצור צעדים חשובים וטבעיים אלו.

בין הפותרים נכונה זכו הילדים הבאים: בת אל סרוסי משרדות, תומר דיל מקרית ארבע ואביה דהרי מרמת גן. כל הכבוד! הפרסים יישלחו בעוד כשבועיים. שבת שלום! ●

את פתרון החידות של השבוע יש לשלוח עד יום ב' י"ט אייר. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים ממוצרי גוש קטיף. באמצעות sms: לשלוח הודעה שפותחת במילה "דעה" למספר **5454** עלות משלוח 50 אג'. באמצעות דוא"ל: **m@myesha.org.il** באמצעות פקס' **02-6516662**. נא לציין שם וכתובת הפותר.

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור המשכים פרק 3

אוריאל נשא את עיניו והביט בפניו הטובות, שהביעו רצון אמיתי לעודד. "אבל אם ביקשתי, אני יכול להתקרט, לא?"

"לא, אוריאל, לא במסע הזה. כאן מילת הקסם היא אחריות. עלינו להיות אחראים למה שאנו מבקשים ורוצים ולא להיכנע כשקצת קשה. הנה, הצביע על החוגגים. "אתה רואה את האנשים כאן שמחים ומאושרים. אך הם עברו ימים לא קלים לפני הרגע הזה ובמיוחד אחריו. המלחמה כאן הייתה קשה ונטלה קורבנות רבים".

"מלחמה? מתי הייתה כאן מלחמה?" שאל אוריאל.

"ממש לפני שקמה המדינה, נפל כפר עציין בקרב אכזרי ונורא. הלוחמים נאבקו באריות כדי לשמור על המקום אך למרבה הצער, לא הצליחו לעשות זאת".

רוח עזה נשבה. אוריאל מיהר לאחוז בידו של שוב, מחשש שייסחף עמה למקום לא ידוע. לפתע, ראה להבות אוהזות במסע השזיפים היפהפה, ואת הכפר הפורח חרב.

אוריאל לא היה יכול לומר מילה מרוב תדהמה. לא נותר זכר לכל מה שהקימו המתישבים. כל העמל והגיעה ירדו לטמיון. הוא חש כי דמעות נקוות בעיניו.

"מה, ככה זה נגמר?" לחש בכאב לשוב. "לא, להיפך. עכשיו הכל מתחיל..."

תקציר הפרק הקודם: אוריאל מגיע לבית סבו לעזור לו לסדר חפצים ישנים. בין החפצים, הם מוצאים ערימת תמונות ישנות מהתקופה שסבא שמואל היה בכפר עציין. אוריאל נשאב לתוך התמונה וחוזר בזמן לתקופה בה צולמה ולכפר עציין. הוא פוגש שם את שוב, איש מסתורי, המספר לו שהגיע לחגיגות הנטע רבעי של הכפר.

כשיירדו לראות את החוגגים מקרוב, ניצל אוריאל את ההזדמנות להבין קצת יותר מה קורה כאן. "זה חלום?" שאל את שוב. "אפשר לומר" ענה שוב בלי להביט בו. "ומי אתה?" "אני המדריך שלך במסע הזה". "מסע? על מה אתה מדבר?" קרא בפליאה.

"אנחנו יוצאים למסע, ידידי הצעיר. מסע בעקבות המתישבים ביהודה ושומרון". "ואם אני לא רוצה לצאת למסע הזה?" התריס. "אין לך ברירה, אתה כבר פה" ענה לו בהיסח הדעת.

אוריאל עצר מלכת. הוא לא ידע מה לעשות. מצד אחד, המסע הזה נשמע מרתק ומעניין ויהיה לו הרבה מה לספר כשיחזור. אבל מצד שני, הוא הרגיש געגועים עזים הביתה, לסבא ולהנדה. שוב פנה אליו.

"תראה, אני יודע שזה מוזר לך, אבל זה המצב. ביקשתי לשמוע את הסיפור של ההתיישבות עכשיו, ובקשתיך התמלאה. נכון שזה נפלא?"

המשך בשבוע הבא...